

Ađlayan Gece

– Őukran Aydoğan · 09 Ekim 2011

Gün dođmamıő sabaha
Küskün menekőeler güller
Hüzünlü Őarkılar duyuyorum
Kimin bu inleyen sesler
Gece ađlıyor gece yetim
Çocuk gözlerinde korku keder
Küçülmüő insanlık acziyle
Umutsuz ve sevgiye aç yürekler
Yığınla mallar paralar
Benim sahibi diyor Őaőkın beőer
Oysa bir nefeslik sürede hükmün
Bir öfkelense tabiat
Sallansa sarsılsa dünya
Yaksa ateő aksa sular seller

Dođduđun an kadar çıplaksın
Ana rahminde ki cenin
Anlayacaksın ne makam senin
Ne de servetin...
Un ufak olacak bir anda
Kibirle kurduđun buzdan kaleler

Bir ölümlü titriyor ürkek
Çirkin günahların karanlığında
Hesabı kesilmemiő henüz
Bekleyen alacaklıları var hak kuyruğunda
Kimi üzmüő kime vurmuő
Hangi öksüzün hangi garibin hakkını yemiő
Dili yalan nefsi yalan fikri yılan
Ellerinde kan karası kirler
Arınamamıő gizli suçlarından
Bağrında kızgın bir ok
Fani bedeni kıvranıyor acıdan
Rab izin vermemiő sıratında geçiő yok

Bir çocuk gülümsüyor ölüme
Günahsız ak pak cennetin yedi kapısında melek
Tüyü bitmedik yetimler öksüzler
Sizin vebalinizi yüklenmiş ödeyecek
Dünyanızı karartan cehennemlikler.

Ş.AYDOĞAN (GÜLCENAZ)